

ÅPENBARINGEN I FOKUS

4 - 5

TILBEDELSE VED GUDS TRONE

Så stor forskjellen er mellom budskapet Jesus ga til Filadelfia menigheten i forhold til den som ble gitt til menigheten i Laodikea! Til den første ble det sagt: “Se, jeg har satt foran deg en åpen dør, som ingen kan stenge.” Og til den andre: “Se, jeg står for døren og banker. Om noen hører min røst og åpner døren, da vil jeg gå inn til ham og holde måltid, jeg med ham og han med meg.” Filadelfia menighetens stilling var sikret med hensyn til evigheten. Det kan ikke sies om Laodikea, — hvor Jesus står *utenfor* og banker fordi han vil *inn* og holde måltid med Guds ord som næring.

Hadde forholdene som preget menigheten omkring 1844 holdt seg til vår tid, da hadde sikkert Jesus *ikke* stått *utenfor* og banket! Budskapet om nødvendigheten av å *forberede* seg til Jesu gjenkomst – (som man forbandt med dommen da Jesus skulle renske jorden for synd og urett), ble forkynt med iver og alvor den gang. Det må ha skjedd en forandring med menigheten mellom den gang og nå. Det må ha oppstått noen mangler underveis — slik det også ble påpekt. En forandring som førte til forskjellen som eksisterer mellom de fem kloke og de fem uforstandige brudepikene i lignelsen. En forskjell som fører til at døren til Guds rike blir åpen for de kloke og stengt for de uforstandige.

1. Hvordan innleder Johannes sin beskrivelse av det neste synet og hva var det første han fikk se og høre i den forbindelse? Åp 4:1 (NT 307)

Svar: “Deretter hadde jeg et _____: Jeg så at det var _____ en _____ i _____ . Og den røsten jeg før hadde hørt tale, med klang som en basun, sa til meg: "Stig opp _____, så vil jeg vise deg det som _____ skal _____.”

Merk! Johannes så at det var åpent en dør inn i himmelen. Skulle han nå få et innblikk i hva som befant seg bak døren som ble åpent for Filadelfia menigheten? Han fikk i alle fall en invitasjon til å gå inn gjennom den døren og få kjennskap til “det som heretter skal skje.” Detaljene omkring hva som lå foran ble ikke gitt med det samme. (Johannes begynner ikke å beskrive dette før i kapittel 6). Først skulle han få et innblikk i ting som skjer i himmelen.

2. Hva var det første Johannes fikk øye på da Ånden kom over ham og viste ham de himmelske realiteter? Åp 4:2-3 (NT 307)

Svar: “I det _____ kom _____ over meg. Og se, i himmelen stod en trone, og det satt en på _____. Han som _____ der, var å se på som jaspis og karneol, og tronen var omgitt av en _____; den var som _____.”

Merk! Johannes fikk et glimt av det Skaperen hadde fortalt menigheten i Laodikea om i **Åp 3: 21 (NT 307):**

“Den som _____, ham vil jeg la _____ sammen med meg på min _____, likesom jeg selv har _____ og _____ meg med min Far på hans _____.”

Men en slik framtid var helt avhengig av at menigheten i Laodikea (og menigheter i en lignende tilstand) seirer ved at de “kjøper” det de mangler *før* døren stenges. De som gjør det,

vil bli regnet blant de kloke som ikke venter forgjeves.

DE TJUEFIRE ELDSTE

3. Hvordan fortsatte Johannes sin beskrivelse av området i nærheten av Guds trone i himmelen? Åp 4:4 (NT 307)

Svar: "I en krets om tronen så jeg _____ andre troner, og på dem satt _____ eldste, kledd i _____ og med kranser av _____ på hodet."

Merk! De tjuefire eldste er kledd i hvite klær. — Dette er "tøyet" som Laodikea menigheten feilaktig innbilte/innbilder seg å være ikledd. Hadde de bare vært like ydmyke og innsett sitt behov slik Josva gjorde! Se **Sak 3:1-5 (GT 1062)**:

"Deretter lot han meg se øverstepresten Josva, som stod for _____, mens _____ stod på hans høyre side og førte _____ mot ham. Herren sa til _____: "Måtte Herren vise deg til rette, Satan! Ja, måtte Herren som har utvalgt Jerusalem, vise deg til rette! Er ikke denne mann en brann, revet ut av _____?" Josva var _____ i _____ der han stod foran engelen. Og engelen sa til dem som stod foran ham: "Ta de _____ ham!" Til Josva sa han: "Se, jeg tar bort din _____ og vil _____ deg i _____!" Da sa jeg: "Sett en _____ turban på hans hode!" Og de satte en _____ turban på hans hode og tok _____ ham _____, mens Herrens engel stod der."

Hvis vi ikke klarer å innse at vår *egen* rettferdighet ikke er annet enn "syndeskyld" og "skitne klær," i Guds øyne, da får Satan rett i sine klagemål mot oss. Det er først når vi *angrer* og ber om *tilgivelse* for vår synd og skyld — uten å bortforklare eller unnskyldte den, at Gud kan kle oss i sine hvite høytidsklær.

4. Hvordan kommer de alvorlige konsekvenser av å være så inderlig fornøyd med egen kledning til uttrykk i denne lignelsen som Jesus fortalte i Matt 22:11-14 (NT 30)?

Svar: "Men da _____ kom inn for å hilse på _____, fikk han _____ på _____ som _____ hadde på seg _____. Han spurte ham: Min _____, hvordan er du kommet hit inn _____? Men han tidde. Da sa kongen til tjenerne: _____ hender og føtter på ham, og _____ ham _____ i _____

_____, der en gråter og skjærer tenner. For mange er kalt, men _____ er utvalgt."

Merk! De som ble bedt i bryllup den gang, fikk ofte en drakt til festen utlevert sammen med innbydelsen. Jesus fortalte om en mann som lot festdrakten han hadde fått ligge, og møtte opp i sin *egen* drakt. Den var langt fra god nok, og derfor fikk han ikke bli i festsalen. Jesus knyttet lignelsen opp til en langt gjevere bryllupsfest der "mange er kalt men få er utvalgt." De som blir utvalgt har innsett sin utilstrekkelighet og sin store avhengighet av sin Frelser.

5. Det er mulig de tjuefire eldste er menneskelige representanter som er tatt fra jorden til himmelen. Hvordan beskrives det første tilfelle da noe slikt skjedde? 1Mos 5:24 (GT 5)

Svar: “ _____ med _____. Så ble han _____; for Gud _____ ham _____ seg.”

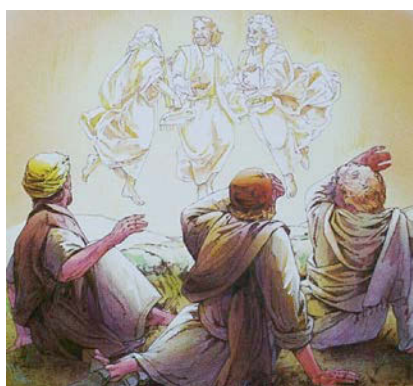
Merk! Dette var ikke noe enestående tilfelle. Profeten Elia ble også tatt opp til himmelen. Se **2 Kong 2:11 (GT 400):**

“Mens de gikk der og talte sammen, kom det brått en ildvogn med _____ foran og skilte dem fra hverandre. Og _____ fór _____ til _____ i stormen.”

Moses var også et slikt tilfelle. Han døde først, men ble vekket til *live* igjen av Mikael (Jesus) som den aller første nevnt i Bibelhistorien. Se **Jud 1:9 (NT 302):**

“Overengelen Mikael våget ikke å håne djevelen den gang han lå i _____ med ham om det _____ legemet til Moses; han dømte ham bare og sa: "Måtte Herren straffe deg!"

Satan protesterte sikkert på at Jesus ville vekke Moses opp fra de døde fordi han ikke hadde vunnet retten til å gjøre noe slikt den gang. Jesus vant jo ikke den retten før han selv døde og stod opp igjen. Men at Moses faktisk ble vekket til live etter denne hendelsen ser vi i følgende beretning gjengitt i **Mark 9:2-4 (NT 54):**

“Seks dager senere tok _____ med seg Peter, Jakob og Johannes og førte dem opp på et _____ fjell, hvor de var alene. Der ble hans _____ forvandlet for _____ på dem, og hans _____ så _____ at ingen som bleker klær her på jorden, kan få dem så _____. _____ seg for dem sammen med _____, og de _____ med Jesus.”

Det siste tilfelle som sannsynligvis endte med en himmelfart etter en oppstandelse fra de døde er den vi leser om i **Matt 27:52-53 (NT 41):**

“Gravene åpnet seg, og mange _____ som _____, stod _____ _____ Jesu _____ gikk de _____ av _____ og _____ i den _____ by, hvor de _____ seg for _____.”

Vi har grunn til å tro at Jesus førte disse menneskene til himmelen ved sin himmelfart.

6. Hvilken grunn har vi egentlig til å tro at disse sistnevnte fulgte Jesus til himmelen? Ef 4:8 (NT 236)

Svar: “Derfor står det: Han _____ i det _____ og _____, til menneskene gav han gaver.”

Merk! De som stod opp fra graven i forbindelse med Jesu død og oppstandelse, blir i Bibelen regnet som dødens (og dermed gravens) fanger. Da Jesus vant retten til å bruke sin nøkkel til “døden og dødsriket,” ble disse fangene løst fra sitt fangenskap og ført til stedet der de hører hjemme!

ANDRE VESENER OMKRING GUDS TRONE

7. Hvordan beskrives forholdene omkring Guds trone? a) Åp 4:5 (NT 307) b) Åp 4:6-8 (NT 307)

Svar a): “Fra _____ gikk det ut _____ og _____ og _____,

og foran den flammet _____, det er Guds _____.”

Svar b): “Framfor tronen var det likesom et _____, lik krystall. Og rundt tronen, midt på hver side, var det _____, dekket med _____ foran og bak. Det første vesenet lignet en _____, det andre lignet en _____, det tredje hadde ansikt som et _____, og det fjerde var lik en _____ i flukt. Hvert av de fire vesener hadde _____, og overalt hadde de øyne, både rundt om og under vingene. Natt og dag roper de uten stans: Hellig, _____, hellig er Herren Gud, Den Allmektige, han som _____ og som _____ og som _____.”

Merk! Det er imponerende naturkrefter i sving omkring Guds trone! De sju fakler ble også beskrevet som ånder – et annet ord for engler i Bibelen. Vi kommer til å møte disse sju englene ved forskjellige anledninger i Åpenbaringsens bok. De fire vesener savner sidestykke i alt vi kjenner til i vår verden. Men lignende vesener med seks vinger og forskjellige ansikter er beskrevet et par andre steder i Bibelen, — slik som for eksempel i Jes 6:2-3 (GT 760) og Esek 1:1-27 (GT 924).

TILBEDELSE I HIMMELENS TRONSAL

8. Hvordan beskriver Johannes tilbedelsen som foregikk omkring Guds trone på “Herrens dag,” (se Åp 1:10) da Ånden kom over ham? Åp 4:9-11 (NT 308)

Svar: “Hver gang de fire vesener priser og _____ og _____ ham som sitter på tronen, han som lever i all _____, faller de _____ eldste ned for ham som sitter på tronen, og de _____ ham som lever i all evighet. De kaster sine kranser fram for tronen og roper: _____ er du, vår Herre og Gud, til å _____ all _____ og _____ og _____. _____ du har _____ ting, du _____ det, og de ble _____, _____ av _____.”

Merk! De fire vesener slår an tonen for tilbedelsen ved Guds trone i himmelen. De tjuefire eldste er helljertet med og tilber Gud i takknemlighet og ærefrykt. Vers 11. poengterer hva som gjør Gud vår tilbedelse verdig, — nemlig det faktum at han har *skapt*. Nettopp denne kvaliteten ble understreket i innledningen til Laodikea budskapet. Dette kan også være en av grunnene til at ordet “jøde” forekommer flere steder i budskapene gitt til de sju menigheter. Jødene hadde nemlig en bestemt oppgave når det gjaldt å gjøre folk i alle land oppmerksom på at Gud er deres Skaper og at han nettopp *derfor* er deres tilbedelse *verdige*. Forfatteren av dette kurset husker godt da jeg begynte i første klasse på Hamar. Fordi det den gang ble undervist seks dager i uken — inklusiv lørdag, ble jeg hver uke bedt fri på Sabbaten. Dette førte til at jeg i begynnelsen av skoleåret ble kalt “jødegutten,” — selv om verken jeg eller mine foreldre tilhører den jødiske rase. Jeg fortalte dem at jeg var i godt selskap. Jesus var jøde og helligholdt også Sabbaten. Jeg ble ikke kalt “jødegutten” etter det!

9. Hvorfor blir Sabbat-hviledagen ofte forbundet med jødedommen? Jes 42:5-6 (GT 803)

Svar: “Så sier Herren Gud, som _____ og spente den ut og bredte ut _____ med alt som gror der, han som gir _____ til menneskene på

jorden, og ånd til dem som ferdes på den: _____, Herren, har kalt _____ i _____
og grepet din hånd. Jeg har formet _____ og gjort _____ til en pakt for _____,
til et _____ for _____.”

Merk! Gud forventet av Israels folk at de skulle være lys i verden. De skulle bl.a. opplyse alle nasjoner og folkeslag om det faktum at Gud er vår Skaper. Det var Guds mening at Sabbaten skulle få en sentral plass i den undervisningen, — slik vi for eksempel ser i **Jes 56:6-7 (GT 822)**:

“Og de _____ som har sluttet seg til Herren, som _____ Herren
og _____ hans _____ og _____ hans _____, _____ som
_____ og ikke _____ den, men holder _____
ved min _____, _____ jeg til mitt hellige fjell og lar dem glede seg i
_____ der _____ kan _____. Deres brennoffer og slaktoffer skal bli mottatt vel
på mitt alter. For mitt _____ skal kalles et _____ hus for _____.”

Israel var ikke alltid sitt ansvar like bevisst i så måte, selv om dette var en del av Guds plan.

10. Hvordan skulle det understrekes overfor alle folkeslag at det er nettopp Guds egenskap som Skaper som gjør ham til den eneste Gud som er menneskets tilbedelse verdig? Jer 10:10-12 (GT 852)

Svar: “Men Herren, han er i _____, en _____
og en _____. Jorden skjelver for hans harme, _____ kan ikke
holde ut hans vrede. (v. 11) Så skal _____ [jøder] si til _____ [alle folkeslag]: “De
_____ som _____ og _____, skal
_____ fra jorden og _____ finnes under himmelen.” _____
_____ med sin _____, han grunnla fastlandet i sin
_____ og utspente _____ med _____ hånd.”

Merk! Det var aldri Guds mening at Israel skulle holde denne opplysningen for seg selv! GT ble skrevet på hebraisk. Vers 11. er skrevet på *arameisk*, datidens *internasjonale* språk. Med andre ord: Dette er altså en melding som gjelder for langt flere enn den jødiske rase! Det var en invitasjon som sa: “Kom og bli kjent med den eneste sanne Gud som har *skapt* deg!”

11. Når ble Sabbaten, den sjuende dag i uken (der Gud regner søndag som den første dag i uken, se Luk 23:54-56 og Luk 24:1(NT 110), innstiftet som hviledag? 1 Mos 2:1-3 (GT 2)

Svar: “Slik ble _____ og _____
_____ med hele sin hær. Den _____
dagen hadde Gud _____ hele sitt verk. Og Gud
_____ den _____ dagen _____
at han hadde gjort alt dette. Gud _____ den
_____ dagen og _____ . For _____ dagen
_____ Gud etter det _____ han hadde _____ da han _____.”

Merk! De fire vesener og de tjuefire eldste tilbad Gud, sin Skaper på “Herrens dag,” (Sabbaten, slik vi så i Studie 1-B). Dette er noe *alle mennesker* (ikke bare jøder) kommer til å

gjøre for å ære Skaperen når han har skapt en ny himmel og en ny jord. Dette ser vi i **Jes 66:22-23 (GT 835)**:

“For likesom den _____ og den _____ som jeg _____, alltid skal _____ for mitt åsyn, slik skal deres ætt og navn bestå, sier Herren. På nymånedagen fra måned til måned, på _____ fra uke til _____ skal _____ komme, _____ og _____ for _____, lyder ordet fra _____.”

Sabbaten ble velsignet og lyst hellig allerede ved skapelsen lenge før jødene kom på banen. Det er derfor ikke korrekt å hevde at Sabbaten kun var ment for jøder. Jesus sa jo: “Sabbaten ble til for *menneskets* skyld, ikke mennesket for sabbatens skyld.” Se Mark 2:27 (NT 45).

12. Er skapelsen noe Gud vil at vi skal kunne *bevise* for å *tro* det? Heb 11:1.3 (NT 277)

Svar: “_____ er _____ for det som _____, _____ om ting en _____ ser. (v. 3) I _____ vi at verden er _____ ved _____ ord, og at det vi ser, har sitt _____ i det _____.”

Merk! Har du noen gang tenkt over hvor uvitenskapelig det egentlig er å tro på en legemlig oppstandelse fra de døde? Bibelen sier klart og tydelig at Jesus stod opp fra de døde og at vi skal gjøre det samme hvis vi dør før han kommer. Dette er et sentralt punkt i de gode nyhetene om *frelse* ved Jesus Kristus som Gud vil at vi skal *tro* på. Men kan du *bevise* oppstandelsens *troverdighet* ved hjelp av vitenskap? Å kunne *tro* på dette er en *Guds gave*, slik vi ser i **Ef 2:8 (NT 235)**:

“For av _____ er dere _____, ved _____. Det er ikke deres eget verk, men _____.”

På samme måte er troen på Guds evne og kraft til å *skape* vår verden i løpet av seks dager helt uavhengig av vitenskapelig bevisførsel. Du trenger *Guds nåde* for å kunne *tro* noe slikt!

13. Å si at du “*tror*” uten å ha en *korresponderende handling* som *stadfester* og *gjør din tro synlig*, er en *tro* som er *kjemisk renset* for alt som heter *Guds nåde*. Hvordan kommer dette til uttrykk i Jak 2:18 (NT 283)?

Svar: “Noen kan si: “Den ene har tro, den andre har gjerninger”. _____ da _____ gjerninger, så vil jeg _____ deg min _____ mine gjerninger.”

Merk! For å illustrere en slik “synlig tro,” tar vi et eksempel fra en episode som skjedde en gang Jesus sto og talte i et lokale som var fylt til trengsel. Hvis noen ville inn for å finne så mye som en ståplass i nærheten av Jesus, var dette helt umulig. Det var ikke mer plass. Se **Luk 5:18-20 (NT 77)**:

“Da kom det noen menn med en _____ mann på en _____. De forsøkte å bære ham inn og legge ham ned _____ Jesus. Men da det var _____ å få ham inn på grunn av trengselen, _____ de opp på _____, tok til _____ noen _____ og _____ ham _____ på båret, midt _____ Da _____

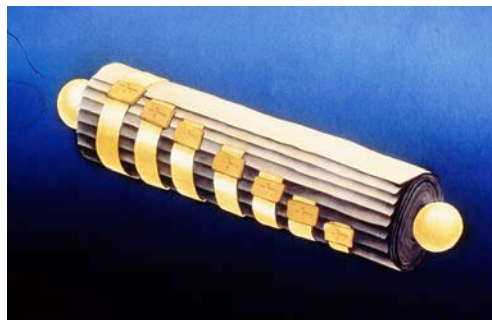
_____ , sa han: “Venn, dine _____ er deg _____.”

Det kan ikke være noen som helst tvil om at disse fire kameratene trodde/visste at Jesus var i stand til å helbrede deres venn. Deres *tro* på dette ble *synlig* for alle da de begynte å fjerne takstein for å kunne fire vennen ned på båren slik at Jesus kunne legge merke til ham. Det er trygt å si at Guds nåde spilte en vesentlig og avgjørende rolle i deres tro! Slik er det også med vår helligholdelse av Sabbaten. Det er nemlig slik Gud vil at vår *tro* på ham som **Skaper** skal bli *synlig* for våre omgivelser — både i medgang og i motgang.

EN FORSEGLET BOKRULL

14. Hva var det neste Johannes ble vist fra den himmelske tronsal? Åp 5:1-3 (NT 308)

Svar: “Og jeg så at han som satt på _____, hadde en _____ i sin høyre hånd. Det var skrevet både _____ i den og _____, og den var _____ med _____. Da så jeg en mektig _____ som ropte ut med høy røst: " _____ er _____ til å _____

_____ og _____ på den?" Men verken i _____ eller på jorden eller under jorden var det noen som kunne åpne boken eller _____ i _____.”

Merk! Den neste scenen fra himmelens tronsal dreide seg om en bokrull med sju segl som ingen hadde myndighet eller rett til å åpne. At det var skrevet både inni og utenpå bokrullen, kan bety at den skulle være aktuell på mer enn én måte.

15. Hvordan reagerte Johannes på informasjonen om at ingen var funnet verdig til å åpne boken eller se i den? Åp 5:4-5 (NT 308)

Svar: “Da _____ jeg sårt, fordi _____ var funnet _____ til å _____ boken eller _____ i den. Men en av de eldste sa til meg: "Gråt ikke! For _____ av Juda stamme, _____ rotskudd, han har seiret og er den som kan åpne boken og de sju segl.”

Merk! Hensikten med at Johannes ble ført inn i Guds tronsal, var at han skulle bli vist “det som heretter skal skje.” Han ante nok derfor at bokrullen med de sju segl dreide seg om nettopp *det*. Før sin himmelfart hadde Jesus dessuten lovt sine disipler at Den Hellige Ånd skulle sendes for å veilede dem “til den fulle sannhet” samt kunngjøre “det som skal komme.” Nå så det ut som at alt dette skulle gå i vasken. Det var kanskje derfor han gråt. Han skulle så gjerne hatt den informasjonen! Det var da han ble beroliget med opplysningen om en som hadde *seiret* slik at han kunne åpne boken. Hvem Davids rotskudd er ser vi i **Åp 22:16 (NT 323):**

“Jeg, _____, ... _____ er _____ rotskudd og ætt, den klare morgenstjerne.”

16. Hvilken annen benevnelse får Jesus i det han gikk bort til Guds trone for å ta imot boken med de sju segl? Åp 5:6-7 (NT 308)

Svar: “Og jeg så et _____: Det stod midt i kretsen, mellom tronen og de fire vesener og de eldste, og _____ så ut som det var _____. Det hadde _____ horn og _____ øyne, og _____ er Guds _____ som er _____ ut over _____. _____ kom bort til ham som satt på tronen, og tok imot _____ av hans høyre hånd.”

Merk! Johannes hadde allerede fått greie på at det var fordi Jesus hadde *seiret* at han hadde myndighet til åpne bokrullen. Nå fikk han dessuten greie på *hva* seieren bestod i, — nemlig i kraft av sin rolle som det slaktede offerlam. Hvis ikke denne “**Løven** av Juda stamme” hadde stilt opp som “Guds **lam** som bærer verdens synd,” se Joh 1:29 (NT 112), da hadde vår situasjon vært håpløs. Ikke minst i lys av bokrullens avsløringer. At Jesus blir framstilt med sju *horn* og sju *øyne*, kan være et uttrykk for fullkommen *makt* og *oversikt*. Horn kan representere makt og styrke, se Dan 8:7-8 (GT 996). Tallet sju blir ofte forbundet med fullkommenhet. Det var på grunn av at han har “all makt” at Jesus kunne si det vi ser i “misjonsbefalingen.” Se **Matt**

28:17-20 (NT 42):

“Og da de fikk se ham, _____ de _____ og _____ ham; men noen tvilte. Da trådte Jesus fram og talte til dem: “Meg er gitt _____ i _____ og på _____. Gå _____ ut og gjør alle _____ til disipler, idet dere doper dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn og lærer dem å holde _____ det _____ har befalt dere. Og se, jeg er _____ dere _____ dager inntil verdens _____.”

Jesus er verdig vår tilbedelse, for han er opphavet til Guds skaper- og frelsesverk. Til tider går vi gjennom prøvelser og vanskeligheter som gjør at vi lurer på hvor det er blitt av ham. Men hans forsikring er utvetydig: Han *er med* under *alle* forhold til *alle* tider – inntil verdens *ende*!

17. Hva skjedde i det samme Lammet tok i mot boken fra Guds hånd? Åp 5:8 (NT 308)

Svar: “Da det tok boken, _____ de fire vesener og de tjuefire eldste _____ for _____. _____ av dem hadde en _____ og _____ fulle av _____, det er de _____.”

Merk! Hvilken takknemlighet himmelen er preget av i forbindelse med tilbedelsen! Ikke noe lunkenhet å spore der! Harpene var ikke til pynt, slik vi snart skal se. Gullskålene — fulle av røkelse som representerer “de helliges bønner,” viser også at Guds folk på jorden er med på det som skjer der oppe til deres fordel. Ikke noe “Laodikea lunkenhet” å spore der heller hos dem som *ber*! De ber om Den Hellige Ånd som i følge Joh 16:8 (NT 134) skal: “gå i rette med verden og *vise* den *hva* som er *synd*, *rett* og *dom*.” Dette er som “**salve til å ha på øynene**” så de kan innse sin utilstrekkelighet, og be som tolleren i templet, se **Luk 18:13 (NT 99):**

“Tolleren stod langt nede og ville ikke engang løfte blikket mot himmelen, men slo _____ for brystet og _____: “Gud, _____ meg _____!”

Kun da kan vi bli kledd i “**hvite klær**” — i Jesu *rettferdighet*, slik tolleren ble det. (Se v. 14). Så kan vi takke og prise Gud i bønn for hans store *nåde* som hjelper oss til *ikke å skitne til* våre hvite klær. Vi vet jo at *det* kun er mulig ved å be om kraft til å si *nei* til fristelser. Se **Tit 2:11-13 (NT 265):**

“For Guds _____ er blitt åpenbart for å _____ til _____ mennesker. Og hans _____ til å si _____ oss _____ og de _____ lyster og _____ i selvtukt, _____ og guds frykt i den verden som nå er, _____ vi venter på at vårt håp skal få sin salige oppfyllelse, og at vår store _____ og frelser Kristus _____ skal komme til _____ i herligheten.”

Vi skulle dessuten be om en *raffinert tro* som *holder* og som er *synlig* i *motgangstider* — den samme type “gull” Laodikea menigheten ble rådet til å “kjøpe,” nemlig: “**gull lutret i ild**.” Se Åp 3:18 (NT 307). Det er en slik gull-prøvet-tro Peter skriver om i **1 Pet 1:6-7 (NT 287):**

“Derfor kan dere juble av _____, selv om dere nå en kort tid må ha det _____ i mange slags _____, om så skal være. _____ blir _____ deres _____. Selv forgjengelig _____ blir _____ i _____; _____, som er mye mer verd, _____ også _____, så den kan _____ til _____ og herlighet og ære for _____ Jesus Kristus _____ seg.”

18. En slik prøvet tro er også en gave fra Gud. Se Fil 1:29 (NT 241). Hvordan kommer gleden over Jesu frelsesverk gjennom hans offerdød til uttrykk blant himmelens myriader? Åp 5:9a (NT 308)

Svar: “De sang en _____ sang: Verdig er du til å ta imot boken og åpne seglene på den...”

Merk! Det er her harpene kommer inn i bildet. Er det usannsynlig at de spilte og sang slik vi leser i **Sal 33:2-3 (GT 606)?**

“Lovsyng ham til lyren, og _____ på tistrenget _____!
 _____ for _____ en _____, spill
 _____ og rop av _____!”

Det er ikke så populært å spille *vakkert* i våre dager! Den type musikk er neppe *så* moderne som noen vil ha det til! **Amos 5:23 (GT 1026):**

“La meg _____ dine _____, jeg vil _____ på ditt _____!”

Himmelens sang og musikk preges av — og harmonerer med, tidenes største tema. Se **Åp 5:9b (NT 308):**

“...For du ble _____ og har med _____ for Gud _____ av _____ stammer og tungemål, av alle folk og _____.”

Burde ikke dette være et tema som maner til ettertanke, takknemlighet, glede og ikke minst til inspirasjon, slik det gjorde for apostelen Peter? Se 1 Pet 1:18-19 (NT 288). I så fall burde både sangen og musikken bære preg av vår takknemlighet, glede og ettertanke. Ofte blir det sunget og spilt på måter som gjør at man mister all lyst til å reflektere over hva vår frelse har kostet!

19. Det 5. kapittel i Åpenbaringsboken avsluttes med en utvidet lovprisning av ham som vi har så mye å takke for — ikke bare her og nå, men i all evighet. Se Åp 5:10-14 (NT 308):

“Til et _____ har du gjort dem, til _____ for vår Gud, og de skal _____ på _____. Og i mitt syn hørte jeg _____ av de mange engler som stod omkring tronen og de fire vesener og de eldste — det var _____ på titusener, tusener på tusener av dem. De ropte med høy røst: verdig er _____ som ble _____, _____ til å få all makt og _____, _____ og _____, _____ og _____ og _____. Og hver skapning i himmelen og på jorden og under jorden og på havet, ja, alt som der finnes, hørte jeg si: _____ som sitter på _____, han og _____ skal ha all _____ og ære, pris og makt i all _____. De fire vesener svarte: Amen. Og de _____ kastet seg _____ og _____.”

Tilrettelagt 2006 v/Sven A. Gustavsén